

Sygn. akt IV CZ 13/21

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Misztal-Konecka (przewodniczący)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w E.
przy uczestnictwie S. T.
o przymusowe leczenie psychiatryczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 maja 2021 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w E.
z dnia 4 lutego 2021 r., sygn. akt V WSC (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w E. postanowieniem z 4 lutego 2021 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki S. T. na prawomocnego postanowienie tego Sądu z 2 grudnia 2020 r. jako wniesioną z uchybieniem obowiązku zastępstwa strony przez adwokata lub radcę prawnego przed Sądem Najwyższym.

Uczestniczka S. T., mimo otrzymanego pouczenia o konieczności sporządzenia zażalenia przez pełnomocnika zawodowego, osobiście zaskarżyła powyższe postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na postanowienie sądu odrzucającego skargę kasacyjną przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą kasacyjną oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia. Zażalenie złożone z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalne, a istniejące w tym zakresie uchybienie ma charakter nieusuwalny, w związku z czym zażalenie dotknięte takim brakiem podlega odrzuceniu bez wzywania skarżącej do jego uzupełnienia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.